

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem [REDACTED] ve věci

žalobce:

[REDACTED]
státní příslušnost Arménská republika
bytem v ČR [REDACTED]

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra
sídlem [REDACTED]

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2019, č.j. OAM-936/ZA-ZA11-ZA10-2018

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou došlou soudu dne 12. 2. 2019 domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“), jímž byla podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), jako nepřipustná označena žádost

žalobce o udělení mezinárodní ochrany a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno.

II. Žalobní body

2. Žalobce namítal, že žalovaný porušil ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), neboť nepostupoval v souladu s právními předpisy, a to § 3 správního řádu, neboť nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu, § 50 odst. 2, odst. 3 správního řádu, neboť nezjistil všechny rozhodné skutečnosti a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci, a napadené rozhodnutí tak nelze považovat za přesvědčivé, a § 52 správního řádu, neboť neprovedl důkazy, které byly potřeba ke zjištění stavu věci.
3. Porušení výše uvedených ustanovení správního řádu žalobce spatřuje v tom, že ze spisového materiálu a z výpovědi žalobcovi manželky paní [REDAKCE], která podala žádost o udělení mezinárodní ochrany společně s žalobcem, vyplývá, že se potýká ze zdravotními komplikacemi, které ho ve svém souhrnu ohrožují na životě. Žalobce doložil lékařské zprávy ze dne 2. 5., 3. 9., 25. 9., 2. 10. a 9. 11. 2018, které prokazují, že se jeho zdravotní stav zhoršil a je pod stálým dohledem kardiologické kliniky. Dalšími listinnými důkazy byly 2 záznamy o výjezdu zdravotnické záchranné služby ze dne 10. 7. a 24. 7. 2017. Správní orgán posoudil zdravotní stav žalobce pouze na základě vlastního uvážení na základě skutečnosti, že po chirurgickém zákroku byl žalobce ve stabilizovaném stavu propuštěn z nemocnice. Žalobce má za to, že žalovaný nedostatečně erudovaně posoudil předložené lékařské zprávy, nevyžádal si žalobcovu lékařskou dokumentaci, případně si nevyžádal stanovisko znalce z oboru lékařství, který by jasně uvedl, že zdravotní stav žalobce je naprosto totožný s jeho zdravotním stavem v době řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu.
4. Žalobce se též nevypořádal s tvrzením jeho manželky, která uvedla, že o žalobce s krátkými přestávkami celodenně pečuje a dále též uvedla, jak nevyrovnaný a nepředvídatelný je žalobcův zdravotní stav.
5. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno, věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení a žalobci bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě nepovažoval námitky žalobce za opodstatněné, sdělil, že žalobce uvedl naprosto shodné důvody svého odchodu ze země původu a neochoty se do Arménie navracet, jako uváděl v průběhu správního řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tj. neexistenci zázemí v Arménii a snahu o legalizaci pobytu v ČR, aby se zde mohl léčit. Dle přesvědčení žalovaného se správní orgán rovněž dostatečným způsobem zabýval současným zdravotním stavem žalobce, jehož vyhodnocení provedl na základě doložených lékařských zpráv správným

způsobem (č.l. 4 rozhodnutí). Z obsahu spisových materiálů je také zřejmé, že pro žalobce je v zemi původu léčba zdravotních obtíží možná a dostupná. Pokud jeho manželka poukazuje na skutečnost, že musí o žalobce často pečovat, tuto osobní péči mu může dopřávat i v zemi původu.

7. Dále žalobce odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu týkající se opakované žádosti o mezinárodní ochranu, a to na rozhodnutí ze dne 11.6. 2009, č.j. 9 Azs 5/2009-65.
8. Trval na správnosti napadeného rozhodnutí a navrhl, aby žaloba byla zamítnuta jako nedůvodná.

IV. Obsah správního spisu

9. Ze správního spisu soud učinil následující zjištění, která jsou podstatná z hlediska předmětu tohoto řízení.
10. Žalobce dne 17. 7. 2016 podal v pořadí první žádost o udělení mezinárodní ochrany (dále též jako „**původní žádost**“). O této žádosti bylo rozhodnuto žalovaným dne 11. 5. 2017 rozhodnutím č.j. OAM-624/ZA-ZA11-ZA05-2016 (dále též jako „**rozhodnutí o původní žádosti**“), kterým žalovaný žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a § 14b zákona o azylu neudělil. Žalobce jako důvody pro udělení mezinárodní ochrany v původní žádosti uvedl, že je v Arménii špatná situace, nemá kde bydlet, dům, ve kterém bydlel, musel prodat, aby zaplatil dluhy. Základním důvodem pak byl žalobcův zdravotní stav. V roce 2015 se žalobci náhle udělalo špatně a začal zvracet, byl odvezen do Fakultní nemocnice v [REDAKCE] (dále též jako „**FN Motol**“), kde zjistili, že má vodu na plicích. Dále byl rychlou záchrannou službou odvezen do nemocnice v květu roku 2016.
11. Žalovaný se při posouzení možnosti udělení azylu z humanitárních důvodů podle § 14 zákona o azylu v případě původní žádosti zabýval zejména jeho rodinnou, sociální a ekonomickou situací a přihlédl i k jeho věku a zdravotnímu stavu. Žalobce doložil svůj zdravotní stav dvěma lékařskými zprávami z června 2015 a května 2016, podle kterých žalobce trpí dilatační kardiomyopatií. Při pohovoru dne 14. 2. 2017 žalobce sdělil, že pravidelně dochází k lékaři (FN Motol) a pravidelně užívá předepsané léky. Žalobce přes poučení svá tvrzení nedoložil, proto si žalovaný vyžádal zprávu přímo z FN Motol, ze které zjistil, že žalobce trpí celoevropsky poměrně rozšířeným onemocněním (srdečné selhávání), péči uvedeného zařízení vyhledal však pouze 2x, a to v červnu 2015 a v květnu 2016. Od posledně uvedeného data nepřišel s FN Motol do kontaktu, což bylo v rozporu s jeho tvrzením, že uvedené zdravotnické zařízení pravidelně navštěvuje. Lékařská zpráva dále upozornila na skutečnost, že žalobce mezi dvěma zmíněnými návštěvami nerespektoval doporučenou alkoholovou abstinenci. Základním a nezbytným léčebným opatřením je alkoholová abstinence, pouze za jejího přísného dodržování má smysl dlouhodobá farmakologická léčba. Vyjádření FN Motol ke zdravotnímu stavu dále uvádí, že pokud je v zemi původu dostupná alespoň základní

nemocniční péče, pak by žalobce neměl být samotným návratem do země původu vystaven zhoršení zdravotního stavu.

12. Žalovaný pak uzavřel, že aktivní přístup žalobce k řešení jeho zdravotních problémů je do jisté míry předpokladem, aby závažný zdravotní stav žadatele vzal v potaz při posuzování žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný akcentoval, že podle zprávy FN Motol žalobce vyhledal lékařskou péči pouze 2x, naposledy v květnu 2016 (další plánovaná návštěva na únor 2017), navíc žalobce opakovaně porušil doporučení lékaře ohledně striktní alkoholové abstinence. Žalovaný uzavřel, že pokud žalobce lékařskou péči nepodstupuje od května 2016, a při pohovoru dne 14. 2. 2017 uvedl, že se cítí lépe, nejsou splněny předpoklady pro udělení azylu z humanitárních důvodů podle § 14 zákona o azylu.
13. Ve spise je dále založen rozsudek zdejšího soudu ze dne 28. 6. 2018, č.j. 4 Az 53/2017-30. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal rozhodnutí o původní žádosti a rozhodl tak, že se podaná žaloba zamítá. V odůvodnění rozhodnutí zdejší soud odkázal na zprávu Kardiologické kliniky FN Motol ze dne 23. 2. 2017, podle které žalobce odmítal různá vyšetření, přičemž kliniku navštívil celkem dvakrát, vždy s akutním problémem; je-li ve vlasti žalobce dostupná alespoň základní nemocniční péče, pak by dle uvedené zprávy nebyl žalobce v případě návratu do vlasti vystaven ohrožení života ani riziku výrazného zhoršení zdravotního stavu. Dle Informace sítě místních lékařů v zemi původu ze dne 26. 9. 2016 je v Arménii dostupná lékařská péče stran kardiovaskulárních chorob, stejně tak je k dispozici i základní lék. Informace Ministerstva zahraničních věcí ČR pak zpravuje o integračním programu pro navrátilivší se migranty rozvíjeném arménským ministerstvem práce a sociálních věcí ve spolupráci s Mezinárodní organizací pro migraci, který zahrnuje i zdravotní péči. Zdravotní stav žalobce tudíž nelze klasifikovat jako zvlášť těžké onemocnění, krom toho existuje v žalobcově vlasti účinná léčba jeho choroby, která mu je díky integračnímu programu dostupná i bez vlastního finančního zajištění. Žalobce neuvedl žádný důvod, který by nasvědčoval klasifikování jeho poměrů jako případu hodného zvláštního zřetele, tj. případu svou intenzitou obdobného zvlášť těžké nemoci či humanitární katastrofě v zemi původu.
14. Dále soud uvedl, že pojmu „případ hodný zvláštního zřetele“ nenasvědčuje ani pobyťová historie žalobce, který v ČR pobýval od roku 2006, ale o mezinárodní ochranu požádal až dne 17. 7. 2016, tj. pět dní před vypršením posledního výjezdního příkazu. Přitom k zhoršení jeho zdravotního stavu došlo nejpozději v červnu 2015, kdy byl poprvé hospitalizován; krom toho samotný žalobce do určité míry bránil efektivní léčbě, když odmítal potřebná vyšetření (vizte např. Sdělení Kardiologické kliniky FN v [REDAKCE] ze dne 23. 2. 2017).
15. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 11. 10. 2018 kasační stížnost žalobce proti výše citovanému rozsudku Městského soudu v Praze jako nepřipustnou odmítl.
16. Žalobce podal dne 5. 11. 2018, tj. necelý měsíc po rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (viz bod 15. výše), další žádost o mezinárodní ochranu (dále též jako „**opakovaná žádost**“), kterou odůvodnil tím, že v Arménii nic nemá, dům prodal a nemá se kam

vrátit. V ČR se mu žije dobře, v Arménii by neměl co dělat. K zdravotnímu stavu uvedl, že se mu v roce 2015 náhle udělalo špatně a začal zvracet. V nemocnici v [REDAKCE], kam byl převezen, zjistili, že má vodu na plicích. Podruhé se mu udělalo zle v květnu roku 2016, kdy byl zdravotnickou záchrannou službou převezen do nemocnice. Již tři roky nepracuje, má problémy se srdcem.

17. Dále žalobce předložil žalovanému dne 3. 1. 2019 při seznámení s podklady rozhodnutí jednotlivé zprávy FN Motol ze dne 2.5., 3.9., 25. 9., 2. 10. a 9. 11. 2018 a dále zprávu o ambulantním vyšetření v Ústřední vojenské nemocnici ze dne 21. 12. 2018. Jejich předložení odůvodnil tím, že ještě něco doléčuje a čeká na jiné operace, bere léky na srdce, bolí ho noha a nemůže normálně dýchat, což souvisí s jeho problémy se srdcem.
18. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný shrnul tvrzení žalobce poskytnutá v průběhu řízení včetně jeho vyjádření k podkladům rozhodnutí a obsahu k tomu doložených dokumentů, uvedl, ze kterých podkladů vycházel, mimo jiné se jednalo o informace, které shromáždil ohledně politické a bezpečnostní situace a dostupnosti lékařské péče v Arménii. Žádost posoudil podle ust. § 10a písm. e) a § 11a odst. 1 zákona o azylu, konstatoval, že se jedná o druhou žádost, shrnul průběh předchozího správního řízení, a uzavřel, že žalobce uvádí naprosto stejné motivy odchodu z vlasti a neochoty se do Arménie vrátit, jako v minulém řízení.
19. K posouzení zdravotního stavu žalobce žalovaný uvedl, že zdravotní stav žalobce (problémy se srdcem, tříselná kýla) řešil již v předchozím řízení, přičemž neshledal naplnění podmínek zákona o azylu pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany. Z doložených lékařských zpráv pak vyplývá, že je žalobce z kardiologického hlediska v kompenzovaném stavu, prakticky asymptomatický. Dne 6. 12. 2018 se žalobce podrobil operaci tříselné kýly, přičemž byl propuštěn ve stabilizovaném stavu dne 7. 12. 2018. Z doložených lékařských zpráv nevyplývá, že by se žadatel aktuálně nacházel v přímém a bezprostředním ohrožení života, ani že by jeho zdravotní stav vyžadoval jakoukoli specializovanou léčbu. K plánovaným operacím žalovaný uvedl, že z doložených lékařských zpráv nevyplývá, že by měl žalobce podstoupit nějakou operaci srdce. Operace na oční klinice pan není žádným specializovaným zákrokem, jehož provedení by bylo vázáno pouze na území ČR, a není ani takového rázu, že by její neprovedení v daném termínu ohrozilo žadatele na životě či jeho zdraví. Žalovaný pak odkázal na informaci Belgického oddělení pro dostupnost Úřadu pro cizince, únor 2018 – Arménie – Přehled informací o zemi – Dostupnost zdravotní péče, ze které vyplývá, že v Arménii existují možnosti léčby zdravotního stavu žalobce, je tam dostupná jemu potřebná zdravotní péče a zdravotní stav žalobce nevyžaduje žádnou vysoce specializovanou zdravotní péči, která by mu nemohla být poskytnuta i v Arménii.
20. Uzavřel, že neshledal důvody pro opakované posuzování žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce ve vztahu k jím uváděným důvodům, neboť nebyla uvedena žádná nová skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a hodnocení důvodů odchodu žalobce z vlasti a obav z návratu. Shledal, že žádost je podle § 11a odst. 1 ve spojení s 10a písm. e) zákona o azylu nepřijatelná a podle § 25 písm. i) téhož zákona řízení zastavil, aniž by posuzoval, zda

žalobce splňuje podmínky pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany (§ 10a odst. 2 zákona o azylu).

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

21. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), jelikož žalobce k výzvě soudu ve stanovené dvoutýdenní lhůtě nevyjádřil svůj nesouhlas s takovým projednáním věci a žalovaný souhlasil s projednáním věci bez jednání.
22. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „**procedurální směrnice**“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
23. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.*
24. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*
25. Podle § 11a odst. 4 zákona o azylu *ministerstvo může z důvodů hodných zvláštního zřetele posoudit podanou opakovanou a další opakovanou žádost jako přípustnou.*
26. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu *řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.*
27. K tomu, aby se správní orgán mohl znovu věcně zabývat opakovanou žádostí žadatele o udělení mezinárodní ochrany, je nezbytné, aby existovaly nové skutečnosti nebo zjištění, které musí mít určitou přidanou hodnotu a kvalitu oproti předchozí žádosti. Z tohoto pravidla vychází relevantní judikatura Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009 – 65, dospěl k závěru, že: „*Hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání*

opakovaných žádostí.“ V tomto rozsudku dále uvedl, že „zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času a jako takové lze připomenout zejména změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele, např. udělení azylu matce nezletilé žadatelky, jejíž žádost již byla pravomocně zamítnuta; k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2008, č. j. 9 Azs 14/2008 - 57.“ Zdůraznil současně, že věcné projednání opakované žádosti je výjimkou, „kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté.“

28. Na tyto závěry Nejvyšší správní soud navázal v rozsudku ze dne 25. 4. 2018 č.j. 6 Azs 60/2018-43, kde vyšel z toho, že za nové skutečnosti, na jejichž základě lze věcně posoudit opakovanou žádost o mezinárodní ochranu, nelze považovat jakékoli nové skutečnosti nebo zjištění, ale pouze takové, které by prima facie mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele. Uvedl, že: *„Obecně tedy žalovaný může řízení o opakované žádosti o mezinárodní ochranu zastavit proto, že se tvrzené skutečnosti přímo netýkají žadatele nebo jsou na první pohled azylově irelevantní.“*
29. Obdobně v rozsudku ze dne 27. 6. 2019 č.j. 6 Azs 15/2019-27 Nejvyšší správní soud shledal, že: *„Hlavním smyslem a účelem institutu opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl bez vlastní viny uplatnit v předchozím řízení. Zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času, zejména o změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009 – 65).“*
30. Žalobce svou opakovanou žádost podanou dne 5. 11. 2018 založil na dvou hlavních důvodech, (i) v Arménii nic nemá, dům prodal, nemá se kam vrátit, v ČR se mu žije dobře, v Arménii by neměl, co dělat, (ii) má problémy se srdcem, v roce 2015 se mu náhle udělalo špatně a začal zvracet, byl odvezen do [REDAKCE], kde zjistili, že má vodu na plicích. V případě původní žádosti podané dne 17. 7. 2016 žalobce uvedl, že je v Arménii špatná situace, nemá kde bydlet, dům ve kterém bydlel, musel prodat, aby zaplatil dluhy. Základním důvodem byl žalobcův zdravotní stav. V roce 2015 se žalobci náhle udělalo špatně a začal zvracet, byl odvezen do FN Motol, kde zjistili, že má vodu na plicích. Po druhé se tak stalo v květu roku 2016, kdy byl záchrankou odvezen do nemocnice.
31. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce v opakované žádosti uvádí zcela totožné důvody, jako v původní žádosti. Žalovaný v opakované žádosti tedy neuvádí žádné nové skutečnosti, natož takové, které by prima facie mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele.
32. Pokud žalobce namítá, že z jím předložených lékařských zpráv vyplývá, že se jeho zdravotní stav zhoršil, tak soud se plně ztotožňuje s názorem žalovaného, že tomu tak není.

33. Jak vyplývá z rozhodnutí o původní žádosti, žalovaný se zabýval zdravotním stavem žalobce (dilatační kardiomyopatií, tříselnou kýlou) a uzavřel, že pokud žalobce lékařskou péčí nepodstupuje od května 2016, a při pohovoru dne 14. 2. 2017 uvedl, že se cítí lépe, nejsou splněny předpoklady pro udělení azylu z humanitárních důvodů podle § 14 zákona o azylu. V tomto případě zohlednil, že je v Arménii dostupná lékařská péče stran kardiovaskulárních chorob, stejně tak je k dispozici i základní lék. Zdravotní stav žalobce tudíž nelze klasifikovat jako zvláště těžké onemocnění, krom toho existuje v žalobcově vlasti účinná léčba jeho choroby, která mu je díky integračnímu programu dostupná i bez vlastního finančního zajištění.
34. Z nově předložených lékařských zpráv vyplývá, že žalovaný trpěl a léčil se se srdečním onemocněním (dilatační kardiomyopatií) již v době posledního rozhodnutí o jeho původní žádosti¹, a na všech lékařských zprávách je uveden primozáchyt této nemoci v roce 2016 (ve zprávě ze dne 2. 10. 2018 a 9. 11. 2018 je pak uveden primozáchyt v roce 2015). Žalobce ve správním řízení ani v žalobě nikde neuvádí, v čem by mělo spočívat zhoršení jeho zdravotního stavu.
35. Ze zprávy ze dne 2. 10. 2018 vyplývá, že je žalobce v kompenzovaném stadiu, prakticky asymptomatický, subjektivně: žalobce neguje bolesti na hrudi, otoky DKK i ztrátu vědomí, dušnost klidovou nemá, objevuje se při větší námaze – bez zastavení vyjde do 4. patra. Ze zprávy ze dne 10. 10. 2018 se podává, že je žalobce z kardiologického hlediska v kompenzovaném stavu. Dne 9. 11. 2018 bylo provedeno předoperační vyšetření před plánovanou operací tříselné kýly se závěrem, že po úpravě tepové frekvence je pacient schopen plánovaného výkonu. Z propouštěcí zprávy ze dne 7. 12. 2018 vyplývá, že byl žalobce hospitalizován od 5. 12. do 7. 12. s tím, že dne 6. 12. byla provedena operace tříselné kýly.
36. Žalovaný tedy zcela správně posoudil předložené lékařské zprávy, ze kterých jednoznačně vyplývá, že zdravotní stav žalobce je v případě onemocnění dilatační myopatií kompenzovaný a žalobce je prakticky asymptomatický. Tříselnou kýlou trpěl a také ji zmiňoval již v předchozí žádosti a žalovaný se tímto onemocněním v řízení o původní žádosti zabýval. V tomto případě se zdravotní stav žalobce dokonce zlepšil (kýla byla operována). Žalobce v žalobě pouze obecně tvrdí, že došlo k zhoršení jeho zdravotního stavu, neuvádí však, v čem konkrétně toto zhoršení spočívá. Z lékařských zpráv pak i laickým pohledem žádné takové podstatné zhoršení nevyplývá. Za takové situace a při zohlednění žalobcem předložených lékařských zpráv žalovaný neměl důvod vyžadovat si žalobcovu kompletní lékařskou dokumentaci, neboť ani sám žalobce netvrdí, jaká zjištění by z ní měl žalovaný učinit. Obecné prohlášení o zhoršení jeho zdravotního stavu bez bližší specifikace, není dostatečné. K tomu je nezbytné uvést, že v rámci azylového řízení má žadatel dvě základní povinnosti - břemeno tvrzení a břemeno důkazní. Nejvyšší správní soud se k tomu vyjádřil například v rozsudku ze dne 7. 12. 2005 č.j. 4 Azs 151/2005-86: „*Zatímco důkazní břemeno může v některých případech nést i správní orgán, povinnost tvrzení leží vždy na žadateli o azyl.*“

¹ Posledním rozhodnutím o jeho žádosti má soud na mysli rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 28. 6. 2018, č.j. 4 Azs 53/2017-30, neboť za přímé aplikace čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice lze uplatňovat v řízení před soudem nové skutečnosti, které žadatel o mezinárodní ochranu nemohl bez vlastního zavinění uvést již v řízení před správním orgánem (rozh. Nejvyššího správního soudu ze dne , č.j. 10 Azs 194/2015-32).

Představa, že by správní orgán sám zjišťoval pronásledování či potenciální ohrožení žadatele o azyl v zemi jeho původu, je zcela nereálná. Jedině žadatel sám nejlépe ví, z jakých důvodů svou zemi původu opustil, zda byl pronásledován a z jakých důvodů. V průběhu řízení o udělení azylu musí žadatel uvést veškeré relevantní důvody, na základě kterých poté správní orgán jeho žádost posoudí. Pokud žadatel neunese břemeno tvrzení, správní orgán de facto nemá o čem rozhodovat.“ Nejvyšší správní soud dovodil, že pokud žadatel neuvedl všechny důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jedná se o skutečnost přičitatelnou pouze k jeho tíži a nelze akceptovat, že by neunesení břemene tvrzení mohl zhojit pomocí podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Bylo tedy na žalobci, aby popsal svůj zdravotní stav tak, aby bylo zřejmé, že jsou zde prima facie takové skutečnosti, které by mohly mít dopad do jeho hmotněprávního postavení. Nutno dodat, že žalobce taková tvrzení nepředkládá ani v projednávané žalobě.

37. Žalovaný se v souladu s ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu zabýval posouzením, zda opakovaná žádost splňuje podmínky přípustnosti, přitom správně vyhodnotil, že žalobce v opakované žádosti uvedl zcela shodné důvody a nové skutečnosti nevyšly najevo ani z předložených listin.
38. Žalovaný též nepochybil, když v daném případě nepřistoupil k ustanovení znalce z oboru lékařství, neboť ve správním řízení se podle § 56 správního řádu znalec ustanoví v případě, kdy rozhodnutí závisí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí. Jak bylo uvedeno výše, žalobce nepředkládá žádná konkrétní tvrzení ani takové skutečnosti nevyšly v řízení najevo z předložených důkazů, k jejichž posouzení by bylo potřeba odborných znalostí.
39. Dále žalobce předložil zprávu o ambulantním vyšetření ze dne 21. 12. 2018, kde je uvedena diagnóza ektropium očního víčka s termínem operace dne 19. 2. 2019. Ektropium (změna normálního postavení okrajů očních víček) pak skutečně není onemocnění, které by se dalo označit jako případ hodný zvláštního zřetele a soud se ztotožňuje s názorem žalovaného, že se nejedná o žádný specializovaný zákrok, jehož provedení by bylo vázáno pouze na území ČR. Nutno dodat, že tato operace byla plánována na 19. 2. 2019, a tedy již uplynulo doba více než jednoho roku od jejího provedení.
40. Pokud žalobce namítl, že se žalovaný nevypořádal s výpovědí jeho manželky paní [REDACTED], pak soud uvádí, že žalobce po seznámení s podklady rozhodnutí dne 3. 1. 2019 její výslech, popřípadě protokol o jejím výslechu, k důkazu nenavrhoval ani netvrdil, že o něj jeho manželka celodenně pečuje, neboť to vyžaduje jeho zdravotní stav. Koneckonců takové tvrzení by bylo v rozporu s jím předloženými lékařskými zprávami, ze kterých vyplývá, že je v kompenzovaném stavu, prakticky asymptomatický (viz bod. 20 výše).
41. Lze shrnout, že žalobou napadené rozhodnutí dostalo požadavkům kladeným na rozhodnutí o zastavení řízení o opakované žádosti o mezinárodní ochranu, žalovaný též v dostatečném rozsahu zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a na

jeho základě přijal odpovídající právní závěry, jež rovněž řádně odůvodnil, námitky žalobce nebyly sto jej zpochybnit.

42. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
43. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem [REDACTED]. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 23. června 2020

[REDACTED]
samosoudce